

громад, може стикнутися з проблемами кадрового дефіциту та недостатньої міжвідомчої координації. У цьому контексті надзвичайно важливим стає системне самодослідження органів влади – визначення власної організаційної спроможності, зон управлінської неефективності, бар'єрів комунікації та управлінських ресурсів. На нашу думку, саме належна внутрішня готовність самих управлінських структур може допомогти краще прогнозувати реальні терміни та можливості реалізації рішень.

Отже, в умовах післявоєнного відновлення важливе цілісний, системний аналіз не лише громади як середовища впливу, а й органу, який цим впливом керує і має інституційну спроможність реалізовувати управлінські рішення в умовах певної невизначеності.

Використана література

1. Борщевський В. В., Василиця О. Б., Матвеев Є. Е. Публічне управління в умовах воєнного стану: інституційні трансформації, стратегічне планування та механізми розвитку. *Держава та регіони. Серія: Публічне управління і адміністрування*. 2022. № 2 (76). С. 30–35. DOI: <https://doi.org/10.32840/1813-3401.2022.2.5>

2. Akimov O. Analysis of the development of personnel potential of public administration in the systemogenesis of public administration: experience of foreign countries. *Derzhavne upravlinnya: udoskonalennya ta rozvytok*. 2018. No. 12. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2156-2018.12.33>

Булгакова Олена Валеріївна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри державно-правових дисциплін та публічного управління, Донецький державний університет внутрішніх справ

ВПЛИВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ НА ФУНКЦІЇ КЕРІВНИКА ОРГАНУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Сучасність розвитку публічної сфери базується на комплексному використанні засобів політичної, соціально-економічної та інформаційної комунікації між українським народом та державою. Саме потреба в ефективних технологіях комунікації зумовлює постійне вдосконалення засобів публічних комунікацій, важливість яких підтверджена викликами тривалого воєнного стану в Україні. Цифровізація в сфері публічного управління стала викликом для системи державного управління в Україні, що засвідчено в Концепції розвитку електронного урядування в Україні, схваленого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 649-р [1] і важливість якого знайшла розвиток в Стратегії цифрового розвитку інноваційної діяльності України на період до 2030 року, схваленого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 31 грудня 2024 р. № 1351-р [2].

Переосмислення традиційних підходів до управління призводить до використання нових механізмів, щоб зробити державні послуги доступними для розвитку та впровадження глобальної цифровізації. Взаємодія між владою та громадянами має бути спрямована на відкритість та якість послуг, що надаються державою, без належної технічної підтримки розвиток від інформатизації до комп'ютеризації до цифровізації державного управління та місцевого самоврядування неможливий [3].

Діяльність керівника органу публічного управління сьогодні за умови цифровізації як зовнішніх комунікаційних процесів, так і внутрішніх процесів в організації публічного управління зазнає змін. Традиційно діяльність керівника визначається поєднанням багатьох є функцій. Вона об'єднує роботу з визначення основних цілей управління, а також способів їх досягнення та головних напрямів розвитку державного органу влади. Ця діяльність пов'язана

з впливом на підлеглих, виконанням конкретних управлінських функцій щодо підлеглих і органу державної влади в цілому, відповідальністю перед вищими органами за виконання визначених функцій і завдань. Вплив керівника на підлеглих має на меті мотивацію останніх у дотриманні службової поведінки, яка відповідала б вимогам державного органу влади та статусу державного службовця [3].

Проте, в умовах цифровізації в функціях керівника органу публічного управління виникає специфічна функція, пов'язана з організацією, реалізацією і контролем процесів, які забезпечують функціонування всієї системи інформаційно-комунікаційних процесів як невід'ємної частини діяльності органу публічного управління. Саме на керівника покладаються обов'язки з планування системи інформаційно-комунікаційного середовища органу публічного управління з врахуванням специфіки внутрішніх процесів діяльності, специфіки організації документообігу та системи ухвалення управлінських рішень. Від раціональності та адекватності планування такої цифрової системи залежить якість та ефективність всіх внутрішніх процесів, які спрямовані на досягнення визначеної управлінської мети. Саме тому керівник органу публічного управління повинен мати достатній рівень компетенцій в сфері цифрових технологій та комп'ютерної техніки.

Запровадження нових цифрових технологій та модернізацію існуючих внутрішніх систем в органах публічної влади неодмінно супроводжується цілою низкою змін в загальних внутрішніх управлінських процесах, які знаходять відображення в кадрових змінах. Тому функція керівника органу публічного управління щодо роботи з персоналом набуває нового значення в контексті підвищення кваліфікації або перекваліфікації кадрового складу з метою забезпечення необхідного рівня компетенцій у забезпеченні належного рівня функціонування цифрових механізмів управлінської діяльності.

Також необхідно звернути увагу на зміни в характері управлінських рішень, які зобов'язаний ухвалювати керівник органу публічного управління за умов цифровізації. В цих умовах характер управлінських рішень повинен враховувати, крім інших традиційних елементів, можливості і обмеження цифрової системи та цифрового середовища, в якому реалізовано організаційну систему внутрішніх процесів органу публічного управління. Керівник зобов'язаний враховувати як умови реального середовища управлінського процесу, так і умови віртуального середовища організації. Тобто майже всі функції керівника через цифровізацію в сфері публічного управління набувають комплексного характеру через необхідність поєднання всіх процесів, які відбуваються в реальному і в віртуальному цифровізованому просторі.

Використана література

1. Концепція розвитку електронного урядування в Україні: розпорядження Кабінету Міністрів України від 20 вересня 2017 р. № 649-р. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/649-2017-%D1%80#Text> (дата звернення: 28.05.2025).

2. СТРАТЕГІЯ цифрового розвитку інноваційної діяльності України на період до 2030 року: розпорядження Кабінету Міністрів України від 31 грудня 2024 р. № 1351-р. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1351-2024-%D1%80#Text> (дата звернення: 28.05.2025).

3. Алієв А. А. Особливості цифровізації у сфері публічного управління. *Вчені записки Університету «КРОК»*. 2024. № 2. С. 237–243. <https://doi.org/10.31732/2663-2209-2024-74-237-243>